

Sbírka soudních rozhodnutí

Spojené věci T-268/08 a T-281/08

Land Burgenland (Rakousko) a

Rakouská republika

v.

Evropská komise

„Státní podpory — Podpory poskytnuté rakouskými orgány skupině Grazer Wechelseitige (GRAWE) v rámci privatizace Bank Burgenland — Rozhodnutí, kterým se prohlašuje podpora za neslučitelnou se společným trhem a nařizuje její navrácení — Kritérium soukromého investora v tržním hospodářství — Použití v situaci, kdy stát jedná jako prodávající — Určení tržní ceny“

Shrnutí rozsudku

- 1. Podpory poskytované státy — Pojem — Prodej majetku veřejným subjektem soukromé osobě za zvýhodněných podmínek — Zahnutí — Posouzení podle kritéria soukromého investora*
(Čl. 87 odst. 1 ES)
- 2. Podpory poskytované státy — Pojem — Posouzení podle kritéria soukromého investora — Převod podniku — Určení ceny — Upřednostnění výsledku otevřeného a transparentního nabídkového řízení bez podmínek před znaleckým posudkem*
(Čl. 87 odst. 1 ES)
- 3. Podpory poskytované státy — Pojem — Posouzení podle kritéria soukromého investora — Převod podniku — Nejistý výsledek a delší trvání řízení o povolení, které a priori nevedou k vyloučení kupujícího soukromým investorem*
(Čl. 87 odst. 1 ES)
- 4. Podpory poskytované státy — Pojem — Posouzení podle kritéria soukromého investora — Převod podniku — Nezbytnost zajistit, aby pravidla platná pro veřejný subjekt vykonávající své výsady veřejné moci nezasahovala do rozhodování tohoto subjektu při výkonu hospodářské činnosti*
(Čl. 87 odst. 1 ES)
- 5. Podpory poskytované státy — Pojem — Posouzení podle kritéria soukromého investora — Zohlednění rizika, které plyne z existence režimu zákonného ručení, ze kterého má prospěch podnik, který má být prodán, při stanovení kupní ceny podniku — Vyloučení*
(Čl. 87 odst. 1 ES)

1. Poskytnutí majetku nebo služeb za zvýhodněných podmínek může představovat státní podporu ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES. Při použití této zásady na případ prodeje majetku veřejným subjektem soukromé osobě musí být zejména určeno, zda kupní cena tohoto majetku představuje tržní cenu, kterou by bylo možné obdržet za obvyklých tržních podmínek. Z tohoto pohledu je nutné, aby Komise použila kritérium soukromého subjektu v tržním hospodářství za účelem ověření, zda cena zaplacená údajným příjemcem podpory odpovídá ceně, kterou by mohl stanovit soukromý subjekt, jenž jedná za podmínek obvyklé hospodářské soutěže. Konkrétní použití uvedeného kritéria v zásadě předpokládá komplexní hospodářské posouzení.

(viz body 47–48)

2. Tržní cena podniku, která je obecně závislá na nabídce a poptávce, odpovídá nejvyšší ceně, kterou by soukromý investor jednající v běžných podmínkách hospodářské soutěže byl připraven za podnik zaplatit. Pokud veřejný orgán zamýšlí prodat podnik, který mu patří, a učiní tak prostřednictvím otevřeného a transparentního nabídkového řízení bez podmínek, je možno tedy předpokládat, že tržní cena odpovídá nejvyšší nabídce, musí ovšem být prokázáno, zaprvé že tato nabídka má sílu závazku a že je věrohodná a zadruhé že zohlednění jiných hospodářských faktorů, jako jsou podrozvahová rizika mezi nabídkami, než kterým je faktor ceny, není odůvodněné. Komise se tedy nedopouští zjevně nesprávného posouzení, když dochází k závěru, že prvek podpory může být posouzen podle tržní ceny, která sama je v zásadě odvozená od nabídek konkrétně předložených v rámci nabídkového řízení. Za takových okolností nelze vytýkat Komisi, že nezohlednila nezávislé posudky.

Použití takových posudků s cílem určení tržní ceny podniku by mělo smysl pouze za předpokladu, že by nebylo provedeno žádné nabídkové řízení za účelem prodeje této společnosti nebo popřípadě za předpokladu, že by byl učiněn závěr, že provedené nabídkové řízení nebylo otevřené, transparentní a bez podmínek. V tomto ohledu je nesporné, že nabídky předložené platně a účinně v rámci nabídkového řízení zahájeného za účelem privatizace daného podniku v zásadě představují lepší orientační hodnotu tržní ceny uvedeného subjektu než nezávislé posudky. Takové posudky totiž nezávisle na metodě a parametrech vybraných pro jejich vypracování spočívají na prospektivním posouzení, a vedou tedy k ohodnocení tržní ceny dotčeného podniku menší hodnotou, než je hodnota, která vyplývá z konkrétně a platně předložených nabídek v rámci řádně provedeného nabídkového řízení. Ze stejných důvodů nelze vytýkat Komisi, že nepovažovala za nezbytné nechat vypracovat studii *ex post* nezávislým odborníkem, ani že tím nesplnila svou povinnost s řádnou péčí provedeného a nestranného přezkumu opatření, o němž má rozhodnout.

Kromě toho z pohledu soukromého prodejce v tržním hospodářství nejsou rozhodující subjektivní nebo strategické důvody, které vedou daného uchazeče k předložení nabídky určité výše. Soukromý prodejce v tržním hospodářství přijme v zásadě nejvyšší nabídku, a to nezávisle na důvodech, které vedly možné kupující k předložení nabídky určité výše.

(viz bod 69–73, 89)

3. S ohledem na kritérium soukromého investora, s cílem určit, zda prodej podniku veřejným subjektem soukromé osobě představuje státní podporu, je třeba mít za to, že prodejce jednající podle zásad tržního hospodářství může přijmout nižší nabídku, pokud je jasné, že prodej tomu, kdo předložil nejvyšší nabídku, není proveditelný. Prodejce v tržním hospodářství tak nevybere kupujícího, který podle vši pravděpodobnosti nezíská od příslušných orgánů požadovaná povolení.

Ani nejistý výsledek ani pravděpodobně delší doba trvání řízení o povolení však neodůvodňují, aby byl kandidát pro nabytí vyloučen jako nabyvatel. Pokud jde o prodej podniku v rámci privatizace, je tomu tak zejména, pokud neexistuje zvláštní naléhavost, která odůvodňuje prodej podniku jinému kupujícímu, a pokud není prokázáno, že by doba trvání řízení o povolení velice silně ohrozila vyhlídky na privatizaci.

(viz body 107, 132–133)

4. V rámci určení existence výhody ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES je třeba provést rozlišení, které musí být provedeno při určování existence výhody ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES, mezi povinnostmi, které musí stát převzít jako podnik vykonávající hospodářskou činnost, a povinnostmi, které může mít jako orgán veřejné moci. Jedná-li stát, pokud jde o rozhodnutí o prodeji, jako soukromý subjekt v tržním hospodářství, v případě, kdy jedná jako orgán pověřený obezřetným posouzením případů nabytí a zvýšení účasti v subjektech finančního odvětví, postupuje na základě svých výsad veřejné moci.

V takovém případě Komise tedy nesprávně uplatňuje riziko porušení rovného zacházení mezi uchazeči na podporu svého odmítnutí názoru, že pravděpodobně delší doba trvání řízení o povolení před příslušným orgánem v případě prodeje podniku určitému uchazeči by mohla bránit takovému prodeji. Existuje totiž rozpor mezi zkoumáním postoje státu s ohledem na kritérium soukromého subjektu v tržním hospodářství a namítáním rizika porušení zásady zákazu diskriminace z důvodu rozdílu mezi dobou trvání řízení o povolení v případě prodeje podniku některému uchazeči a touto dobou trvání řízení v případě prodeje jinému uchazeči.

(viz body 128–130)

5. Režim zákonného ručení, který zahrnuje povinnost státních orgánů, zejména regionálních, zasáhnout v případě platební neschopnosti nebo likvidace dotčené úvěrové instituce, a podle kterého mohou věřitelé úvěrové instituce uplatňovat přímý nárok vůči veřejnému orgánu, který je ručitelem za předpokladu, že by se úvěrová instituce nacházela v likvidaci nebo platební neschopnosti a že by aktiva uvedeného podniku nepostačovala k jejich uspokojení, nemůže být vzat v úvahu, jedná-li se o přezkum dané transakce podle zásady soukromého subjektu v tržním hospodářství.

Rozhodující v rámci použití kritéria soukromého subjektu je totiž to, zda by dotčená opatření mohla být přijata soukromým subjektem v tržním hospodářství, který zamýšlí dosáhnout více méně dlouhodobých zisků. Nezávisle na možné kvalifikaci sporných závazků je základní otázkou, zda jsou uvedené závazky takové povahy, že by mohly být uzavřeny soukromým subjektem v tržním hospodářství. Z toho plyne, že v režimu zákonné záruky s takovými vlastnostmi, jaké byly popsány výše, nebyla tato záruka uzavřena za běžných tržních podmínek, a nemůže tedy být zohledněna při posouzení chování vnitrostátních orgánů podle kritéria soukromého investora v tržním hospodářství.

(viz body 149, 157–158)